

onze keuze

van de week

1

DOCUMENTAIRES

Sterk werk van Storck

De peetvader van de Belgische documentaire, Henri Storck, mag niet vergeten worden. Cinematek helpt een handje.

KAREL DEKNUDT

Zouden filmstudenten het werk van Henri Storck nog kennen? Zijn films en documentaires, meer dan zeventig in totaal, zijn een beetje tussen de plooiën van de vaderlandse cinema beland. Je zal ze niet gauw op een cinefiel festivalletje terugvinden. Laat staan in de rekken van de videoboer.

Maar we mogen Henri Storck niet vergeten. De stamvader van de Belgische documentaire heeft het pad geplaveid voor latere documentairemakers en cineasten. Niet het minst voor de broers Dardenne, die op dezelfde sociaal bewogen manier films draaien. En zonder Storck misschien geen Cinematek.

Die haalt nu de belangrijkste werken van Storck uit haar kelders. Ze worden opgepoetst en in een doosje uitgebracht dat zowel een dvd als blu-ray bevat. Het weelderige kleurenpalet van André Delvaux, wiens werk dezer dagen ook door Cinematek wordt heruitgebracht, kon de kwaliteit van hoge definitie beter gebruiken dan deze zwart-witfilms. Maar laat dat de pret niet drukken.

Man met een missie

Images d'Ostende bundelt acht films die Storck draaide als officiële 'cinégrafist' van zijn geboortestad. Op zijn best zien we een poëet die vrolijk de dingen groet. Het titeldragende *Images d'Ostende* (1929-1930) is een tedere stadsode, zoals Dziga Vertovs *Man with a movie camera*. In de haven of de duinen draait Storck

Armoede in de Borinage, anno 1932. © Cinematek

beelden als juweeltjes, waarin hij experimenteert en speelt met rijke lichtschakeringen en kadreering.

Doorheen de werkjes is er veel aandacht voor de geneugtes van het strand. 'In een zalig dolce far niente laat men de zonnestralen inwerken op het sportief getrainde lichaam', zegt de krakende commentaarstem. Dezelfde beelden komen vaak terug. En zelfs op zonnebadende dames raak je uitgekeken. Maar als tijdsdocument is het mooi om te zien hoe de kleine en grote man gezellig samen troepen om even op te laden.

Met *Misère au Borinage*, dat met twee andere documentaires op de tweede uitgave staat, genoot Storck internationale faam. Samen met Joris Ivens legt hij in de documentaire het tranendal van de Borinage tijdens de grote staking in 1932 bloot. 'Crisis in de ka-

Het gevoel van onrecht en woede spat van het scherm

pitalistische wereld', duiden de inleidende ondertitels. Dat klinkt vertrouwd in de oren.

Misère au Borinage en *Les maisons de la misère*, een fictiedocumentaire, zijn geen neutrale getuigenissen. Storck is een man met een missie. Het gevoel van woede en onrecht spat van het scherm. We gluren binnen in armetierige woonbarakken en kijken toe op brutaal neergeslagen stakingen van de mijnwerkers. 'De mens zal pas gered worden van de uitbuiting met de dictatuur van het proletariaat', klinkt het. De Russische cinema uit de

jaren 1920 en 1930 komt in de buurt.

Ondanks dat nadrukkelijk agerende karakter blijven het indringende documenten over mensonterende armoede en uitbuiting. Plezierig om zien is het niet. Een krachtig middelje om te relativeren als u zich straks weer opwindt over welke geschenkjes u moet kopen des te meer.

'Images d'Ostende' en 'Misère au Borinage' worden verdeeld door Cinematek.

★★★★☆

